

مولانا - دیوان شمس غزل ۱۹۳۷

جان بخواب از تن بر آید در خیال آید بدید
تن شود معزول و عاطل صورتی دیگر مبین
گویی اندر خواب دیدم همچو سروی خویش را
روی من چون لاله زار و تن چو ورد و یاسمین
آن خیال سرو رفت و جان به خانه باز گشت
ان فی هذا و ذاک عبرة للعالمین

یزدانپناه عسکری

رؤیا دیدن